

1903-01-09

AFSENDER

Ellen Sawyer

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Albrecht Warberg døde i 1902.

Christine Mackie opholdt sig fra juni

1902 til sidst på samme år i Boston.

Hun blev under opholdet kæreste med

William/Billy Mackie.

Afsendersted:

27 Bellevue St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Adressen er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Grethe Jungstedt

Christine Mackie

William Mackie

Harris Sawyer

Albrecht Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB1554

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

På festdage som f.eks. fødselsdage mærkes savnet af faderen stærkt. Ellen Sawyer takker for billedet. Hun forstår ikke altid, at hendes far er død.

Christine Mackies sygdom på skibet var alarmerende. William/Billy Mackie slår det lidt hen som en forkølelse.

Grethe har længe været uden appetit, og hun kan slet ikke spise kød og fisk. Hun sidder meget ved klaveret og synger sange fra det hæfte, som Christine gav hende.

Det er usikkert, om stumphen af HarrisSawyers finger vil gro fast igen.

TRANSSKRIFTION

27 Bellevue St.

9 Jan.-03

Kæreste Mor!

Først må jeg gratulere dig til din Fødselsdag, - jeg håber at dette Brev må komme i Tide. Ja, dette bliver jo, som alle Mærkedage en trist Dag, - jeg mener at på de Dage som vi altid har været vant til at betragte som Festdage, mærkes Tomheden efter Far endnu mere. - Takkede jeg for Billedet i mit sidste Brev, - det er vist glidt lidt over Skrivedagen, - jeg bliver mere glad ved det Billede jo længere jeg har det, - det er dog ganske udmærket. Det er som jeg kan høre Far sige "men, min Riese", når jeg ser på det. Jeg griber mig ofte i at tænke, - men er det dog også muligt, at det er sandt, at Far er borte. Det er ligesom det ikke kan komme helt ind i Bevidstheden, for han hænger jo sådan sammen med alle Minderne hjemmefra, hvorimod jeg jo ingen Minder har fra Erikshaab uden ham. Måske jeg heller aldrig får. - Ja, det er svært at tænke på. - Jeg venter med Længsel på Brev hjemmefra eller fra Christine. Vi syntes hendes Sygdom om Bord var noget alarmerende. Billy kom ud om Aftenen for at høre Brevet - han havde selv et Par men intet om hendes Sygdom. Han var meget nervøs over dette kunde vi nok se, skønt han gjorde sig kæk og mente ikke det var andet end Forkølelse. - Det var jo helt rart at de Breve kom som en Forberedelse, jeg havde været bange for at det måske var for stærk en Overraskelse.

Vi har det godt nu. Grethe har i lang Tid haft en ussel Appetit men nu begynder det at hjælpe. Hun får Havregrød, Æg og Kakao så meget som jeg kan få i hende. Kød og Fisk vil hun ikke røre - det er ligesom hun er ved at kaste op når hun får det i Munden.

Hun løber i Vejret, tegner til at blive lang og tynd. Hun har det udmærket, - sidder for Øjeblikket ved Klaveret med sin Sangbog foran sig og synger

Brudstykker af alle dine små Sange. Hun har allerede fået fat i nogle af Melodierne af de nye Sange som Mornine sendte os til Nytår. Vil du ikke sige hende så mange Tak for dem, – det var en Glæde da jeg endelig kunde synge den om Grisen og den om Hundehvalpen for hende. Hun har pint og plaget mig for at synge dem siden Mornine rejste. Harris Finger er under Dr. Behandling endnu. De ere ikke sikre på at Stykket vil gro fast. Jeg tænker han når
[Resten af brevet mangler]

27 Bellevue St.
9 Jan. -03
Kæreste Mor!

Først må jeg gratulere
dig til din Fødselsdag - jeg håber
at dette Brev må komme
i Tide. Ja, det bliver jo som
alle Markedage en trist dag
- jeg mener at på de dage
som is altid har været vant
til at betragte som festdage
mærkes Tomheden efter Far
endnu mere. - Takke dig
for Brevet i mit sidste
Brev - det er vist glædet lidt
over Skrivningen - jeg bliver
mere glad ved det. Blevet
jo længe jeg har det - det er
dog ganske udmærket. Det
er som jeg kan høre Far sige
"men, min Piese" når jeg

BB 1554

ser på det. I griber mig
ofte i at tænke, men end
dog ofte mistet at det er
sandsat at far er borte. Det er
ligeom det ikke kan bære
helt ind i Bevidstheden, for
han kører jo sådan sammen
med alle mindeernes hjemme
fra hvorimod jo jo ingen
minde har fra Børnskab
uden ham. I måske i heller
aldri far. - Ja, det er svært
at tænke på. - I vent
med Langeland Bred hjemme
eller fra Christine. Vi syntes
hendes Lygde om Bord var
nogen allarmende. Billy
kom ud om Aftenen for at
høre Brevet - han havde selv
et Par, men intet om hendes
Lygde. Han var meget

værdsatte over dette kunde i
 vort se, skjønt han sporde i
 bely af mente sket det var
 andet end forplekse. - Det
 var jo helt rart at de blev
 borte om en forberedelse
 havde været lange for
 at det måske var for et
 en overraskelse.

Vi har det godt nu.
 Gætte har i lang tid haft
 en ussel appetit men nu
 begynder det at hjælpe. Men
 jeg har også, og af kake
 da meget om i bane for
 i helde. God og fisk vil
 hans ske over det er
 him er ved at bente op
 var han for det i munden
 hans over i tegnet, tegner

til at blive lang af tynd. Men
 har det indvirket, så længe
 sigt, sket ved klaret med
 en langsom bane sig og syge
 Buddelyster af alle disse
 en sange. Hvis har alle
 fast fat i nogle af hvide
 af de nye sange som mor
 dante de sig hyt. Vi de
 ikke sige hende da man
 tak for dem - den var et
 glæde da i en gang kunde
 en gang den var mere af
 en tingdekselpen for hende.
 Hvis har pult af plaget i
 for at syge dem, så den
 morine sigte.

Hans Finger er under
 Dr. Behandling endog. De er
 ikke i bely på at sigt til
 so fast. I sandt han, var